

הסיפור האישי של גיתית, החשודה ברצח בעלה:

"הרוחאן שלי" עם יוסיניו

"היכרתי את יוסיניו ררך שר"
מספרת גיתית אירואילוב, העצורה כחשד כי רצחה את בעלה, יוסף אירואילוב, על-ידי הטבעתו כאגס. גיתית אינה משתפת פעולה עם המשטרה והיא דורשת כי סניגורה, מאיר זיו, ימצא לידה בעת החקירות. מכיוון שהיא זועמת על התרמית שנוצרה לה בעיתונות הישראלית, החליטה לספר להעולם הזה את סיפור היכרותה עם בעלה המנוח ומדוע החליטה להתגרש ממנו.

להלן סיפורה:

התגרשתי מגיורא דונגר, בעלי הקודם, במרס 1983, אחרי חמש שנות נישואין. בשנים אלה ניסיתי לעבוד וללמוד. עבדתי זמן-מה בהנהלת חשבונות בסופרמרקט, וגם למדתי הנהלת-חשבונות. עבדתי בבית-ספר כעוזרת למורה לחינוך מיוחד, עד שניולדה בתנו. מאיה. לאט-לאט התחיל גיורא לשתות לשוכרה ולא שם לב אליי. הוא היה כמו בול-עץ בבית. לא קיבלתי ממנו רגש ואהבה, והחלטתי להתגרש.

ומן קצר אחרי גירושיי הלכתי לשרכן בשם ולץ, שמישררו ליד בית-הקברות ברחוב טרומפלדור בתל-אביב, והוא הכיר לי את יוסיניו. יצאנו חמישה חודשים והחלטנו להתחתן. הוא היה נחמד, בחור מסודר, חרוץ, שקט ורגוע, ומכיוון שהיה חבר דן, ידעתי שיחיה לי ביטחון כלכלי איתו. בסמוך לחתונה היכרתי אותו להוריי, אמי הסתייגה ממנו מיד. הוא מאוד לא מצא חן בעיניי, היא כינתה אותו "מונגולואיר". אבל אני החלטתי להתחתן איתו, ובדצמבר 1983 התחתנו באולם-יתכלת בתל-אביב.

הראש בתנור

עברנו לגור בדירתו, ברחוב יעל הגיבורה ברמת-גן. הייתה זו דירה קטנה של שני חדרים וחצי, דירה מובהקת של רווק מורקן. יוסיניו היה כבן 55 כאשר התחתנו, ואלה היו נישואיו הראשונים. הדירה היתה מאד נקייה ומסודרת, אבל חסרת תום וחן. אני הוספתי לדירה תמונות, כריות, עציצים וספרים, ועשיתי ממנה דירה חמודה.

בהתחלה היו אלה חיינישואין מאושרים. יוסיניו אהב אותי מאוד והיה מתייחס אליי כמו אל מלכה. הוא היה מביא לי ארוחות למיטה, מפנק אותי

כמובן, איתנו. אבל זה הפריע מאוד ליוסיניו. הוא דיבר על זה שמאיה תעבור לגור אצל אביה או בקיבוץ. אני התנגדתי בתוקף.

ככל שאותי הוא פינק במתנות ובתכשיטים, למאיה לא קנה שום דבר. בינואר 1984 ירדתי למטה לזרוק את הזבל, ופיתאום שמעתי צעקות אימות מהדירה. עליתי בריצה וראיתי את בעלי מחזיק את מאיה ברגליה ורוחף את ראשה לתנור-מייטבה. חטפתי את הילדה מידי, הרגעתי אותה והתחלתי לארוז את המיזוורות שלנו. אמרתי לו שאני עוזבת. הוא התחיל לבכות, לקח כדורי-שינה והתחנן שלא נעזוב אותו. הוא הבטיח שלעולם לא יעשה זאת שוב.

למחרת, כדי להשלים, החלטנו לניסוע כולנו לאילת, לירח-דבש שני. יוסיניו מאוד פחד מאחיותיו, ולא סיפר להן שאנחנו נוסעים לאילת.

כאשר חזרנו, הן צעקו עליו מדוע לא הודיע להן לאן הוא נוסע, וצחקו כאשר שמעו שנסע לאילת. הן אמרו לו שאילת זה מקום לזוגות צעירים, ומה לזקן כמוהו לנסוע לשם. הן גם אמרו לו שאני מנסה להוציא ממנו את כספו. הוא התכייש ואמר להן שהוא לא רצה לנסוע, אבל אני סיממתי אותו, והוא מצא את עצמו בדרך לאילת ולא יכול היה לעשות מאומה. זה היה, כמובן, שקר וכזב. יוסיניו רצה מאוד לנסוע, ויש לי תמונות מנסיעה זו, בה הוא נראה מאוד מרוצה, יושב על החוף באילת ושוחה ביים.

הדולארים במכונה

יוסיניו היה מאוד נדיב כלפיי, אבל אנשים אמרו שהוא מלווה בריבית ועוד כל מיני רברים. אני לא ידעתי על כך. נכון שהוא לא זרק כסף. היה לו אוטו ישן מאוד, הפרינץ הזה שבו מצאו אותו כאגס, והוא לא רצה להחליף אותו. בדרך כלל היה נוסע במכונית שלו עד למוסק של דן, ולוקח משם אוטובוס. לנסיעות בערב היינו יוצאים במכונית הדייהסטו 83 שלי. בפברואר 1985 חל יום-הולדתה של מאיה. רציתי לעשות לה מסיבה גדולה ליום-הולדת, אבל חששתי שיוסיניו, שלא אהב ילדים וחשש שיקלקלו לו את הרהיטים בדירה, יפריע למסיבה. ביקשתי ממנו שיסע לשבת לאחות בירושלים. הוא נסע, ואני חגגתי לבתי את יום-הולדתה.

גיתית עם בעלה (עומד) ואמו (יושבת) נחמד, מסודר, חרוץ, שקט ורגוע

ומביא לי זר-פרחים ענק ככל יום ישישי. לולא הבעיות שהיו בינו ובין בתי מאיה, לא הייתי חושבת בכלל לעזוב אותו. היה לנו טוב יחד.

במשך הזמן התחלתי למצוא בו כל מיני חסרונות. הוא היה חולה-ניקיון. מדי שבוע היה מנקה את הדירה, ואז היה מנקה גם את התמונות והמיסגרות בסמרטוט רטוב. אמרתי לו כמה פעמים שהרטיבות תיזק לציורים, אבל הוא בשלו. עד שיום אחד העפתי עליו נעל, ומאו הפסיק מינהג זה.

באותה תקופה התחלתי ללמוד אמנות במישלב. הייתי לומדת בחדרי, וכאשר יוסיניו היה בבית, הוא היה מנגרד לי ולא נותן לי ללמוד. הייתי ממש צריכה להוציא אותו בדחיפה מהחדר.

אבל הבעיה הקשה ביותר היתה בניי-מישפחתי. ליוסיניו היו שתי אחיות, שאליהן היה קשור מאוד. הן הסתכלו עליו עד נישואינו כעל האח הקטן הצריך טיפול. כאשר רצה לקנות לי טבעת-נישואין, הלך להתייעץ עם אחותו. היא צעקה עליו שהיא כבר נשואה 35 שנים ועוד אין לה טבעת-יהלום, והנה אנחנו נשואים בקושי חודש והוא כבר הולך לבזבז עליי כספים. יוסיניו הלך אתי לצורך לבר, וקנה לי טבעת יהלום ב-700 דולר.

את ירח-הדבש שלנו כילינו באי-טליה, ואחר-כך חזרנו להתגורר בדירה שלו. מאיה, שהייתה אז בת 5 וחצי, גרה

מרקליט זיו, אני סומכת עליו"

החפצים במכונית-המוות: בקבוק קוניאק בשקית, לא הרגתי את בעלי ולא נגעתי בו לרעה"